

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1834/2024
30.01.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Гордане Којић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела посебни случајеви фалсификовања исправе из члана 356. став 1. тачка 5) Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Потпаре, поднетом против правноснажних решења Првог основног јавног тужилаштва у Београду Кт 2920/20 од 24.06.2024. године и Првог основног суда у Београду Кппр 306/24 Кв 1363/24 од 07.08.2024. године, у седници већа одржаној 30.01.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Потпаре, поднет против правноснажних решења Првог основног јавног тужилаштва у Београду Кт 2920/20 од 24.06.2024. године и Првог основног суда у Београду Кппр 306/24 Кв 1363/24 од 07.08.2024. године.

Образложење

Решењем Првог основног јавног тужилаштва у Београду Кт 2920/20 од 24.06.2024. године, ставом првим, делимично је усвојен захтев за накнаду трошкова кривичног поступка браниоцу окривљеног, адвокату Мирославу Потпари, у износу од 57.750,00 динара, а који износ се има исплатити на рачун адвоката. Ставом другим истог решења, одбијен је као неоснован захтев за накнаду трошкова поступка, преко усвојеног, а до траженог износа од 91.125,00 динара.

Решењем Првог основног суда у Београду Кппр 306/24 Кв 1363/24 од 07.08.2024. године, ставом првим, одбијена је жалба браниоца окривљеног АА, изјављена против првостепеног решења, као неоснована, док је ставом другим истог решења, одбијен као неоснован, захтев браниоца окривљеног за накнаду трошкова кривичног поступка на име састава жалбе.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Мирослав Потпара поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних решења, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев као основан, да преиначи побијана решења у смислу навода у захтеву и досуди браниоцу окривљеног

укупан износ од 91.125,00 динара, увећан за износ од 33.750,00 динара на име састава жалбе на решење о трошковима и износ од 54.000,00 динара, на име састава захтева за заштиту законитости, све са законском затезном каматом.

Врховни суд је у седници већа одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482 став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том законнику.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Врховни јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости искључиво преко браниоца.

Одредбом члана 71. тачка 5) ЗКП прописано је да бранилац има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени. То значи да су права браниоца ограничена правима која у поступку има окривљени, из чега следи да је бранилац овлашћен да процесне радње, дакле и подношење захтева за заштиту законитости као ванредног правног лека, предузима искључиво у корист окривљеног, уколико је правноснажном одлуком јавног тужиоца или суда учињена повреда закона наведена у члану 485. став 4. ЗКП на штету окривљеног.

У конкретном случају, након одбачаја кривичне пријаве против окривљеног АА, његов бранилац, адвокат Мирослав Потпара, захтев за заштиту законитости поднео је у погледу сопствених трошкова које је имао као бранилац, односно искључиво у своје име и за свој рачун, а не у интересу одбране окривљеног, на шта у смислу цитираних законских одредби није овлашћен, па Врховни суд налази да је захтев за заштиту законитости недозвољен.

Врховни суд указује да је према одредби члана 265. став 1. ЗКП, сходно којој се одлука о трошковима кривичног поступка доноси и када је одбачена кривична пријава, једини титулар права на накнаду трошкова кривичног поступка које је окривљени имао у поступку, међу којима су и нужни издаци и награда његовог браниоца, управо окривљени, тако да се трошкови кривичног поступка на име нужних издатака и награде његовог браниоца из буџетских средстава суда, досуђују искључиво окривљеном на његов захтев, а не његовом браниоцу како је то у овом кривичном предмету одлучено побијаним решењима.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 483. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић